

BOLSJEVIK

INTERNT DISKUSJONSBLAD FOR SUF(m-l)
JANUAR -73.

AKSJONSENHET
MOT IMPERIALISMEN

FRAMGANGSRIK KAMP I LAOS

FOLKEKRIGEN SEIRER!

RØDE BASER OPPRETTES I INDIA

FOLKET SEIRER I KAMBODSJA

**Revolusjonær framgang
over hele verden**

PALESTINA-ARABERNE KJEMPER

**Streik mot
prisstigninga!**

**God arbeiderdikting!
Arbeidsretten
murt igjen!**

**REVOLUSJON ER HOVED-
TENDENSEN I VERDEN I DAG**

godt rødt nytt år!

OM BOL SJEVIK.

Svar på kritikk som står på s.19.

Det er bra å få kritikk. Vi skal besvare ders kritikk, pluss kritikk som vi har fått muntlig av kamerater.

1. Dere kritiserer at forrige BVs forside på en måte fastslo hva vi skal bli, og at dette virker udemokratisk. Vi tenkte at diskusjonen hadde gått såpass lenge i laga nå, at denne fordisa ikkeville hemme diskusjonen. Hvis forsida virkelig har hemme diskusjonen i noen lag, så må vi sjøl sagt få vite det.

På den andre sida:

Vi mener at BV skal ha meninger om det som skjer i forbundet. BV er SKs og medlemmenes blad, leda politisk av SK. Tidligere hadde RG (dåværende Ungsosialisten) samme funksjon. Da det var kamper i forbundet (tusen ganger hardere enn nå) for å gjøre SUF kommunistisk, hadde Ungsosialisten en mening og viste den. Ungsosialisten betydde svært mye for å gjøre SUF til SUF(m-1).

Det er vel ikke riktig å fordømme påvirkning i det hele tatt? Det er vel mer riktig å vurdere hvorvidt "påvirkninga" består i en riktig eller feilaktig politikk? Hva mener dere?

2. Den muntlige kritikken har vært kritikk mot en tegning til en artikkel om valgboykott (s.6 forrige nummer). Kameratene mente at dette var å hetse mot en kamerat som mente at vi skulle boykotte velget til neste år. Den kritikken er vi absolutt enig i. At BV skal ha meringer og lede, er ikke det samme som å "hetse" mot enkelte innlegg. I dette nummeret finnes det ingen slike tegninger som "henger ut" kamerater, og vi skal unngå det i framtida. Takk for kritikken.

Hilsen red.

INNHOOLD:

Ny plan s. 3

Om ny SK s. 4

— " — s. 5

Økonomi
og kongressen s. 6

Hva slags forbund? s. 7

— " — s. 8

— " — s. 9

Forslag til politisk plattform s. 10

Navn s. 11

Studentforbund? s. 12

Den taktiske hovedfienden s. 13

Sikkerheten s. 14

Statsbudsjettet s. 15

30-t. uke s. 16

NGS s. 16

Operasjon Dagsverk s. 17

Valget i 73 s. 18

Kritikk s. 19

1. mai s. 20

EN NY MINIMUMSPLAN!

Høstens faseplan var bra, men ikke bra nok.

I oktober fikk storlaga et forslag til en arbeidsplan for høsten fra Sentralkomiteen. De fleste er vel enige om at dette å få en oversikt over de viktigste arbeidsoppgavene i lang tid framover, betydde et ~~fram~~ framskritt.

Tidligere kom direktiver, pålegg om møter og oppgaver osv. tett på hverandre uten varsel. Det sier seg selv at dette gjorde det umulig for laga å planlegge arbeidet sitt skikkelig. Men faseplanen for i høst hadde en grunnleggende svakhet. Den tok utgangspunkt i den ideen at alle laga var like. Den satte opp en rekke oppgaver og møter som alle skulle greie å gjennomføre. I praksis betydde den at hvert eneste storlag ble pålagt ett og faktisk opp til flere ukentlige møter.

Men laga er ikke like. Noen lag er framskredne. De har et sjølstendig styre. De greier stort sett de sentrale oppgavene, samtidig som de evner å ta opp lokale kampsaker. De har greid å bygge basisgrupper på gymnasiene, noen har greid å jobbe på ungdomsskolene. Stort sett har de gått for "egen maskin" og greid seg sjøl, uten stadig sentral hjelp.

En god del lag er det vi kan kalle for mellomliggende. Med endel hjelp fra sentralt hold har styrene greid å få unna en god del av de sentrale oppgavene. Men de har i liten grad evna å planlegge på egen hånd, ta opp interessenkamp på skolen sin osv.

Vi har også tilbakeliggende lag. De har hatt store vansker med å få fram et sjølstendig styre. De har hatt store vansker med å få gjennomført de oppgavene som har blitt pålagt dem fra

sentralt hold, de har hatt vansker med å selge GRG, få i stand skikkelige studiesirkler, få diskutert ~~opdanninga~~ osv.

Dessuten finnes det ved siden av storlaga også det vi kaller grupper. Disse er ofte nye og svake, består av få folk, har ikke greid å lage smålag under seg osv. For dem er det viktigste å konsentrere seg om få oppgaver, sånn at de kan samle styrke til å bli storlag.

Faseplanen tok ikke hensyn til disse sakene. I steden var den laget på grunnlag av at "alle skulle gjøre alt". Dvs. gjennomføre forberedelser til den ekstraordinære kongressen, ha årsmøte, ta seg av arbeid på mange kamp-

som alle laga kan gjennomføre, uansett om de er framskredne eller tilbakeliggende. Vi har derfor diskutert oss fram til det MINIMUM (det begrensede antall oppgaver) som alle kan og bør gjennomføre.

For noen (f.eks. tilbakeliggende lag, grupper osv.) kan det hende at disse oppgavene er alt de greier. For andre lag bør det være mulig å lage egne planer for å løse andre viktige oppgaver: forberedelser til landsmøtene i NGS, YLI osv., lokale kampsaker, diskusjoner som det er nødvendig å gjennomføre utfra lokale behov

Sentralkomiteen vil gjennom distrikts styrene, Organisasjonskomiteen, kadermøter, seminarer, egne reiser osv.

En plan for
alle!

områder (gymnasene, ungdomsskolene, arbeiderungdom, EEC-kampen osv). Det som noen framskredne lag (ofte med store vansker) har greid, skulle også tilbakeliggende og svake lag greie. Det sier seg sjøl at dette har vært umulig.

Sentralkomiteen har laget en ny plan som alle kan greie!

På bakgrunn av å ha snakka med folk om hvordan de har greid å gjennomføre planen, hvilke vanskeligheter de har hatt osv, har SK diskutert spørsmålet om den sentrale planlegginga i SUP(m-1). Vi har funnet ut at det er nødvendig å lage en plan

hjelpe laga med å diskutere planer utover minimumsplanen. På denne måten vil vi prøve å hjelpe de framskredne laga med å få i stand mange bra kamper, hjelpe de mellomliggende til å bli framskredne og hjelpe tilbakeliggende lag og grupper til å få løst oppgaver som er nødvendige for å gå framover (f.eks. hjelpe dem med å få et styre, sette i gang studiesirkler, diskutere kampppgaver de kan løse osv.).

Sentralkomiteen har kommet fram til at alle bør gjennomføre et minimum av forberedelser til den ekstraordinære kongressen. Ettersom denne skal ta opp

Forts. fra s. 3

så viktige saker som å avklare hvilken politisk plattform ungdomsforbundet skal ha, hva forholdet til det nye partiet skal være og å velge ny sentralkomite, er det viktig at alle har hatt anledning til å diskutere disse spørsmåla, si sin mening om dem på kongressen og dermed være med på å avgjøre ting som er veldig viktige for forbundets videre arbeid i lang tid framover.

I praksis betyr dette:

1. Tidsfristen for å ha sluttført kongress-forberedelsene er utsatt til 1.mars. Sjøl om kongressen skal være på forsommeren, er det likevel viktig at denne fristen overholdes strengt. Dette av hensyn til at arbeid med 1.mai og andre ting vil kreve svært mye arbeid i mars og april. Denne oppgaven og andre viktige ting kan vanskelig kombineres med kongress-forberedelser!

2. Alle lag bør fram til da ha avholdt avholdt minst ett storlagsmøte eller seminar, som diskuterer ferdig spørsmålet om hvilken plattform vi skal ha (kommunistisk eller revolusjonær) og velger delegater. Dermed bør alle ha nominert kandidater til SK (se opplegg fra nominasjonskomiteen).

3. Den gamle faseplanens opplegg for kongress-forberedelser erstattes av denne minimumsplanen.

Hvis dere har tid - så gjennomfør også andre forberedelser til kongressen.

Utover det minimum vi har nevnt, er det andre diskusjoner som ville vært fint om dere kunne få gjennomført i laget: Skal vi endre navn? Hva bør vi i såfall hete? Er det riktig av det nye partiet å stille til valg? Bør det i såfall stille i -73? Hva med å inngå valgallianser?

Hva bør være ungdomsforbundets oppgave hvis det er korrekt å stille? Er det riktig å skille ut studentlaga til et eget kommunistisk studentforbund? Her kan flere metoder benyttes: Lagsmøter, uformelle diskusjoner, innlegg i et lokalt diskusjonsblad, helgeseminarer, frivillige studiekvelder kombinert med kultur og kameratslig samvær osv.

Forøvrig må laga, utover minimumsplanen og forberedelser til kongressen, begynne å planlegge sitt eget, lokale arbeid utover våren.

Fra Sentralkomiteens side vil det i februar-rutinen bli sendt ut et forslag til minimumsplan for våren/sommeren 73 (mars-september). Men dette bør sjøl-sagt ikke avholde dere fra allerede nå å begynne lokal planlegging.

Kameratslig hilsen
SKAU.

VÆR MED PÅ Å LAGE DEN NYE

SENTRAL KOMITEEN

Den viktigste oppgaven på den Ekstraordinære Kongressen blir å velge en ny sentralkomite. Mange av kameratene i den nåværende sentralkomiteen må gå over i arbeid i partiet når det blir stifta. Og enda viktigere: Vi må få en sentralkomite som i størst mulig grad gjen-speiler det nye omdanna ungdomsforbundet som vi vil ha.

Jeg tror vi må røske opp i mye av vår tidligere praksis når det gjelder valg til SK. Før valgte vi kamerater utelukkende ut ifra deres politiske nivå, framskredenhets, vi så det ikke som viktig å få grupper som f.eks. unge arbeidere, ungdomsskole-elever inn i SK. Når en utelukkende tok hensyn til det politiske nivået, ramlet f.eks. en ung arbeider ut til fordel for en student.

Jeg skal her streke opp noen av de prinsipper som jeg mener er viktige for valget av vår nye SK.

HALVPARTEN SKAL VÆRE JENTER !

Det er altfor få jenter i den nåværende sentralkomiteen. Vi vil at det nye omdanna forbundet skal rekruttere massevis av unge jenter. Jentene har sine spesielle problemer, og skal vi klare å rekruttere jenter i massevis, må vi legge opp en politikk som gjør dette mulig. Vi må da sørge for at ledelsen i forbundet kan bli i stand til å utforme politiske linjer for jentene ved å velge inn jenter i den nye SK.

Å nominere massevis av jenter kan sikkert by på en del problemer i grunnorganisasjonene. Som regel er jentene mye mer beskjedne og sjenerete, de stikker seg mye mindre fram enn guttene. Dette bør ikke bety at deres

politiske nivå er lavere enn guttenes. Politisk nivå er ikke bestandig det samme som å snakke mye og flott på møter. Se på hva jentene gjør i massearbeidet - tenk på deres egen innstilling til jenter - begynn så å se dere omkring.

Har dere f.eks. to kamerater, en jente og en gutt i laget som dere mener står på noenlunde samme nivå, så nominer jenta. Still ikke så strenge krav som til guttene.

VI SKAL HA MANGE UNGE ARBEIDERE LÆRLINGER YRKESKOLEELEVER

Dette er meget viktig ut fra nødvendigheten av å proletarisere forbundet. forbundet. Her må vi være svært udogmatiske. når vi skal se oss rundt. Vi har drevet et relativt dårlig arbeid

Forts. s. 5

blant unge arbeidere, yrkesskoleelever og lærlinger. De kameratene i forbundet som har tilhørt disse gruppene har hatt dårlige arbeidsvilkår. Ofte er de dermed de mest stille, de gjør lite av seg. Det er derfor svært lett å hoppe over disse kameratene og si: "Nei, disse folk holder ikke nivået til å sitte i den nye SK". For det første skal vi ikke ha su- perkader inn i SK. For det andre: Arbeidet vårt blant disse gruppene er vanskelig og problemfylt - tror dere at den nye SK virkelig vil klare å være ledende også på dette felt hvis den nye SK er kjemisk fri for de problemer som finnes i det virkelige livet? Har dere en ung arbeider, lærling, yrkesskoleelev, vurder ham/henne, se på dem før dere kaster blikket på f.eks. gymnasiaster. Ikke sammenlikn den unge arbeideren med gymnasiasten, men sammenlikn han/henne med andre unge arbeidere.

MANGE UNGDOMSSKOLE- ELEVER!

Det viktigste vi må se etter når vi skal vurdere ungdomsskoleelever, er om de er aktive og uredde, og har gode forbindelser med kameratene sine på skolen. Vi vil ha helt vanlige ungdomsskoleelever inn, ut fra det arbeidet vi har drevet på ungdomsskolene kan vi vel ikke akkurat velge og vrake blant ungdomsskoleelever. Unge folk er som regel også redde for å snakke på møter, mange steder stikker ungdomsskoleelevene seg ikke ut i det hele tatt i lagssammenheng. De som gjør det, er ofte de mer intellektuelle folk. Vi må få helt vanlige elever inn som er typiske representanter for sin gruppe. Vi må være på vakt mot å nominere 9.klassinger som til neste år vil være gymnasiaster. Har dere en fresk, aktiv 8.klassing, så nominer ham/henne!

GYMNASIASTENE ER NØDVENDIGE!

Det viktigste vi bør se på er kameratenes massebasis og massearbeid på skolen. Vi bør se nøye på 3.gymnasiaster som til neste år kommer til å begynne å studere. De vi nominerer bør ihvertfall helst være gymnasiaster minst et år til.

STUDENTER

OGSÅ!

Uansett hvordan diskusjonen om et studentforbund vil gå, er det viktig å velge dem inn. Tallmessig skal de ikke dominere, vi skal se oss om etter de beste med størst forståelse for omdanninga og det beste massearbeidet.

VI MÅ HA FOLK FRA HELE LANDET,

ikke bare kamerater fra de største byene. Det er svært viktig å få med kamerater fra typiske industri-småbyer inn. Videre må vi velge inn folk som har røtter blant landsbygdas ungdom.

VI MÅ HA EI KJERNE AV ERFARNE KAMERATER

fra vår nåværende SK. Dette er viktig for å bevare kontinuiteten. Vi bør velge de kameratene som har best forbindelser med de ungdomsmassene som det nye ungdomsforbundet skal bestå av.

Dette er noe av det jeg mener bør være viktig når vi nå skal sette i gang nominasjonsprosessen for fullt. Vi må ikke gjøre som vi gjorde ved valget av den forrige sentralkomiteen. Vi må omdanne tankene våre og være dristige.

Hvordan skal dere gå fram?

Ta papir og blyant. Skriv navnet

ditt øverst, sånn at forslagene kan spores opp til forslagsstilleren.

Skriv så navna på alle de kameratene som du gjerne vil skal være med i vurderinga. Foreslå folk i ditt eget distrikt. Du kan også foreslå folk fra helt andre kanter av landet, selv om du ikke kjenner dem så godt. Deretter vurderer nominasjonskomiteen allt materiale som er kommet inn. Grunnorganisasjonene skal deretter få beskjed om dere skal vurdere kameratene videre, eller om videre vurdering ikke er nødvendig. Hvis dere skal vurdere en kamerat videre, innstille han/henne til SK, må dere kadervurdere. Her skal vi heller ikke ha kadervurderinger av den gamle typen. Vi har pr. i dag ikke diskutert hvordan retningslinjer det bør være for kadervurdering nå. Men det sier seg sjøl at når vi f.eks. skal kadervurdere en ungdomsskoleelev, kan vi ikke vente at han/hun skal legge fram sin livshistorie, vrenge seg ut og inn. Legg i alla fall STOR vekt på kameratenes GODE SIDER, ikke ta ensidig opp feila.

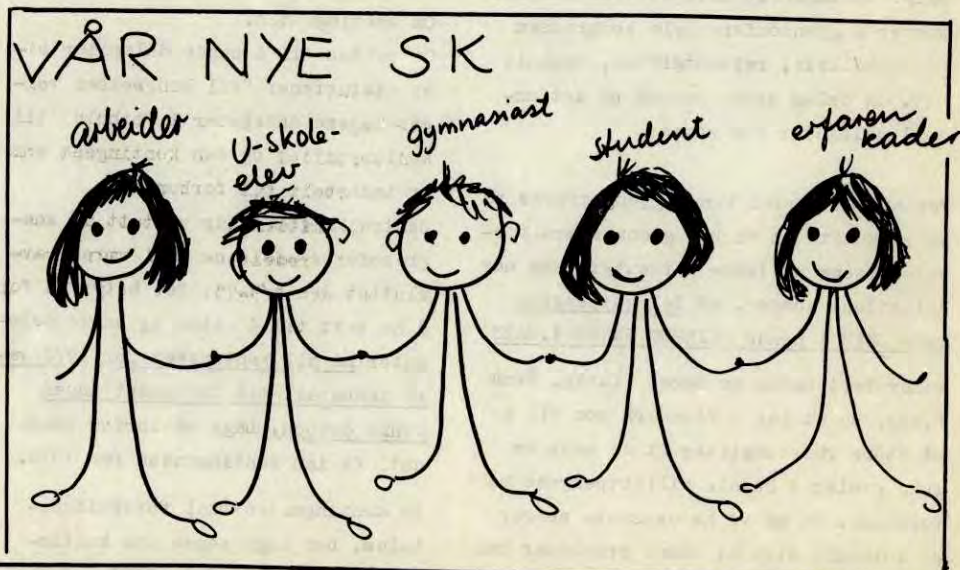
OK. Sett i gang med nomineringa. La det bli en massebevegelse som alle forbundets medlemmer deltar i.

Vi vet av erfaring at en sterk sentralkomite er en av de viktigste forutsetningene for at ungdomsforbundet skal kunne utvikle og omdanne seg til en kommunistisk masseorganisasjon!

La oss ta arbeidet alvorlig. Den norske ungdommen er tjent med en sterk sentralkomite i SUF(m-1)!

Hilsen

Klara i Nominasjonskomiteen.

Den ekstraordinære Kongressen må bli økonomisk sjølberga!

Å ta alvorlig på å løse de økonomiske problemene som en Kongress reiser, er et vilkår for at den skal bli vellykka politisk.

Vi er alle enige om at dersom den ekstraordinære kongressen skal bli seierrikk politisk sett, må Kongressens sammen-setning gjenspeile det meste av de diskusjoner som har blitt ført i organisasjonen før Kongressen. Dette betyr bl.a. at vi må gjøre det mulig for de laga som har lengst reise til Kongress-stedet å kunne makte denne reisa økonomisk. Dette betyr at reiseutgifter og Kongressutgifter forøvrig må jevnnes ut på alle laga.

Forbundets kasse har nemlig ikke mulighet til å dekke de samla utgiftene som Kongressen vil bety.

Konklusjon:

- Den ekstraordinære Kongressen må være sjølberga, og ikke påføre forbundets kasse utgifter.
- Alle lag som sender delegater skal ha like utgifter, samme hvor i landet de kommer fra.
- Storlaga skal kollektivt dekke utgiftene til sine delegater.

Måten som summen hvert enkelt lag må skaffe for sine delegater kommer fram slik: Vi lager et budsjett for hva det koster å gjennomføre hele kongressen med lokalleie, reiseutgifter, opphold osv. og deler denne summen på det antall delegater som kommer.

For at dette skal kunne gjennomføres på en slik måte at vi kan gjennomføre forberedelsene og dekke reiseutgiftene når delegatene kommer, må delegatpengene være SKAU i hende SEINEST INNEN 1.MARS!

Kamerater! Dette er meget viktig. Tenk f.eks. på et lag i Finnmark som vil ha så store reiseutgifter at de kanskje ikke greier å betale billettene på forskudd. Da må vi ha oppsamla penger på forhånd, slik at sånne problemer kan løses.

Laga må derfor allerede nå begynne å spare til Kongressen for å dekke delegatutgiftene. Begynn å samle inn blant kameratene i laget. Tenk også på andre måter å få inn penger på, sånn at det ikke blir alt for store innhogg i kameratenes pengepung. Ettersom storlaga på det nåværende tidspunkt ikke vet hvor mange delegater de endelig kan sende, bør laga sette seg en første målsetting på 2-300 kroner som delegatfond. (Studentlaga og store storlag må regne med en god del mer).

tidig. I god tid før 1/3 vil laga få beskjed om hvordan de skal få sendt kontingenten inn. Det viktige nå er å få samla den inn!

Dersom det er uklart vil SKAU slå fast at kontingenten er:

- 10 kr. pr. kvartal for bemidlede (dvs. folk som er i jobb, har studielån eller som forøvrig har råd til det).
- 5 kr. pr. kvartal for ubemidlede.

Dette er den obligatoriske kontingenten i forbundet, som enhver må betale og som går til Sentralkomiteen.

Om kontingenten.

Om retten til å sende delegater sier statuttene: "Til Kongressen velger lagene delegater i forhold til medlemstallet og den kontingent som er innbetalt til forbundet". Sentralkomiteen har vedtatt at kongressforberedelsene skal være avsluttet den 1/3-73. Det betyr at for å ha rett til å velge og sende delegater må all kontingent for 1972 være innbetalt til forbundet innen denne datoen. Laga må derfor snart få inn kontingenten for 1972.

Da kontingenten skal forskuddsbetales, bør laga sende inn kontingent for 1.kvartal av 1973 sam-

Distriktsstyrene har anledning til å pålegge en frivillig tilleggskontingent. Gaver etc. til sentralt hold kan fordeles mellom Sentralkomiteen og fylkes/distriktsstyrer. Vi ser det selvsagt som en bra kampstil om flest mulig prøver å betale høyeste kontingentsats!

For å lette innbetaling av internt materiale vil SKAU beregne dette inn i den faste kontingenten som en prøveordning fra og med 1.kvartal 1973.

Hilsen
Sentralkomiteens
Arbeidsutvalg.

Vil en kommunistisk plattform hindre oss i å bli en MASSEORGANISASJON ?

Mange kamerater har stilt seg spørsmålet om det går an å forene en kommunistisk plattform med en masseorganisasjon. Vil ikke kommunismen skremme bort mange revolusjonære ungdommer fra å organisere seg i SUP(m-l)? Jeg tror ikke det er tilfelle, jeg tror heller at i de tilfellene hvor vi rekrutterer dårlig eller har vanskelig med å komme i kontakt med andre, så er det p.g.a. sekterisme eller andre feil som vi har begått, dvs. at det er fordi vi avviker fra marxismen-leninismen vi kan skremme ungdom vekk fra oss.

Strømmen av ungdommer rundt i landet som har meldt seg på den nye grunn-sirkelen, viser klart at ungdommen er interessert i å studere og anvende marxismen-leninismen. På et sted gikk kameratene grundig tilverks for å se hvor mange de kunne få på sirkel. De var dristige og rekna med 25 stykker som ville være med. I dag går det over 40 på sirkel i dette laget. Mange små steder rundt i landet har like mange og flere på sirkel, det viser at det er massearbeidet vårt og grunnlaget vi rekrutterer på det kommer an på når vi skal lage en masseorganisasjon. Det er ikke plattformen som hindrer oss.

Må folk kjenne plattformen grundig for å bli medlem? Jeg mener erfaringene her også viser at opptakskriteriene kan være forskjellige fra den politiske plattformen. Unge mennesker trenger ikke svar på alle spørsmål for å melde seg inn i SUP(m-l). Når kamerater har reist rundt for å organisere lag på nye steder eller hjelpe lag som driver vanskelig, har

det vært dristighet og enkle politiske diskusjoner som har fått nye folk til å organisere seg. Det er eksempler på at helt ferske folk har organisert seg (uten grunnsirkel) etter diskusjoner om nødvendigheten av væpna revolusjon eller proletariatets diktatur. De organiserer seg fordi de mener at SUP(m-l)s politikk kan hjelpe dem til å bli kvitt normerte prøver eller andre saker de synes er jævlig på skolen eller på arbeidsplassen. Samtidig som de ser at det bare er en sosialistisk revolusjon som kan rette på alle skavankene ved samfunnet.

Andre steder har kamerater solgt Røde Garde og FNL-merker utafor en ungdomsskole og invitert folk på møte om kvelden til diskusjoner om SUP(m-l)s politikk. Disse enkle metodene har organisert lag på flere skoler. Folk melder seg enten rett inn i SUP(m-l) eller begynner på grunnsirkel.

Størsteparten av ungdommens ser på oss ut ifra politikken og praksisen vår, det er ikke spørsmålet om Stalin o.l. som er et hinder for oss

Jeg mener at SUP(m-l) i dag bør bli en kommunistisk masseorganisasjon og jeg tror at det kan bli en masseorganisasjon hvis vi ser på forbundet som en skole i kommunismen. Det er innafro forbundet at folk skal få avklaring på spørsmål om kommunismen, samtidig som de driver med praksis og tjener ungdommens interesser.

Hilsen
Osvald.

Her blir det plutselig veldig plass.

Kan brukes til notater.

REVOLUSJONÆR PLATTFORM

-EN KONSEKVENNS AV OMDANNINGA!

Utgangspunkt: Ungdomsforbundet skal om-
dannes, gjøres til en masseorganisa-
sjon for ungdom. Dette vil kreve store
forandringer i forhold til det tidlig-
ere SUF(m-1), både når det gjelder stil-
le organisasjoner, krav til medlemmene
og politiske arbeidsfelter.

Jeg mener at omdanninga også krever
forandring i den politiske plattformen,
at et omdanna ungdomsforbund bør være
et revolusjonært ungdomsforbund.

De fleste er enige om at krava til med-
lemsskap skal senkes. Samtidig mener
mange at vi likevel ikke skal endre
vår plattform. Jeg mener at dette er
sjølmotsigende. Det går ikke an å
kreve at folk skal gå inn i et ung-
domsforbund med en plattform som de
ikke kan forsvare. Alt prat om å senke
krava til medlemskap blir da ikke
annet enn nettopp prat.

Kjernen i spørsmålet om vår politiske
plattform er forholdet til marxismen-
leninismen. Jeg mener at det nye ung-
domsforbundet ikke skal slå fast
"marxismen-leninismen Mao Tsetungs
tenkning som sitt teoretiske grunn-
lag og rettesnor".

Hvorfor? Fordi jeg synes det er sjøl-
motsigende når en ikke skal kreve av
medlemmene at de står på dette grunn-
laget. Det vil igjen føre til at folk
vil si: "Jeg veit ikke nok, jeg må
gå på studiesirkel først".

Enkelte kamerater er redde for at det-
te vil kunne føre til at trotskister,
anarkister, SFUere osv. vil melde seg
inn. Jeg er ikke redd for en sånn si-
tuasjon. Vi har alltid gått styrka ut
av politiske/ideologiske kamper.

Andre er da redd for at vi ikke "markerer"
oss godt nok mot f.eks. SFU. Men SFU sier
i dag at de er for revolusjon, for
proletariatets diktatur osv. Sjøl-
sagt er det fortsatt saker som vi er
uene med SFU i, men hvis vi skulle
"markere" oss mot alle disse sakene i

vår politiske plattform, ville vi kre-
ve store teoretiske kunnskaper av
våre medlemmer. Det er ikke på den må-
ten vi skal vinne SFUere over til oss.
Her er jeg helt enig med kamerat Håkon.
Så over til de punktene hvor jeg ikke
er enig med ham. Han sier: "Uten en
kommunistisk plattform kan ikke for-
bundet som en organisasjon føre ut
kommunistiske linjer". Jeg mener f.eks.
at ungdomsforbundet skal holde fast
ved og føre ut linja om væpna revolu-
sjon. Om denne linja kalles kommunist-
isk eller revolusjonær mener jeg spil-
ler liten rolle. Det samme gjelder an-
dre spørsmål. Det som er viktig ved en
politisk linje er at den føres fram på
en konkret måte. Bare da har den gjen-
nomslagskraft og vinner fram.

Det samme mener jeg gjelder interne stu-
dier og intern debatt. Det er sjølsagt
ikke roe i veien for at en fortsatt stu-
derer de marxistiske klassikerne. Tvert
imot. Men like mye her som i den eksterne
kampen er forutsetningene for at ei rik-
tig linje vinner fram at det argumenteres
konkret. Å avvise trotskistiske eller
reformistiske ideer er ikke noe som
gjøres ved å abstrakt avvise "trotskis-
men" eller "venstre-sosialdemokratiet".
Like lite er ei linje riktig fordi om en
henviser til marxismen-leninismen.
Jeg tror kamerat Håkon er enig i disse
synspunktene, på samme måte som jeg er

enig i hans syn på betydninga av studi-
ene og hvordan partimedlemmene skal kun-
ne jobbe i ungdomsforbundet. Det jeg
ønsker å fastslå er at hvorvidt vi formel-
fastslår i vår plattform at vi "bygger
på marxismen-leninismen" eller ikke, blir
endringene i de politiske krava vi stil-
ler til medlemmene bare preik uten reelt
innhold.

F.eks. kan vi spørsmålet om Stalin.
Merne har alltid regnet Stalin som en
stor revolusjonær og Stalins teorier
som en viktig del av marxismen-leninismen.
Jeg mener at det nye ungdomsforbundet
ikke skal ta stilling til spørsmålet om
Stalin, fordi det er et vanskelig spørs-
mål. Kamerat Håkon er så vidt jeg veit
enig med meg i dette. Hvis man skal for-
svare, men ikke forsvare Stalin, hvor
blir det da av logikken?

Et annet eksempel er Kinas utenriks-
politikk. Går det an å gå rundt og
kalle seg marxist-leninist uten å
forsvare Kinas utenrikspolitikk? Jeg
mener nei.

Ut fra dette mener jeg at hvis en-
dringer i krava til nye medlemmer
skal være reelle, så bør ungdomsfor-
bundet få en revolusjonær plattform.

Hilsen
Maxim.

Abonner på
KLASSEKAMPEN
-ukeavis fra nå.
1. kvartal 15 kroner
postgiro 20 66 99.

FRAM FOR EN KOMMUNISTISK ORGANISASJON!

Hva skal vi legge til grunn for å vurdere hvilken organisasjon vi skal skape?

For det første må vi ta hensyn til hvor vi skal - dvs. vår strategi. Kommunistenes mål er å tjene folket - dvs. organisere massene til kamp for sine interesser, bygge partiet, avskaffe kapitalismen gjennom den sosialistiske revolusjon og bygge sosialismen under proletariatets diktatur. Dette må kommunistene aldri glemme. Kommunistene som arbeider i ungdomsmassene må alltid propagandere kommunistiske ideer og vinne dem for sosialismen!

EEC-kampen har utvilsomt ført til en del "venstrevridning" av folket - særlig ungdommen. Store deler av ungdommen er i dag så framskreden som vi ikke ville våget å drømme om for 2 år siden. Dette skyldes ikke minst ML-ernes harde innsats. Dessuten har fler og fler åpent støttet FNL og Nord-Vietnam, ungdommen går med merker til støtte for Islands utviding av fiskerigrensa osv.

Men de fleste har ikke tatt spørsmålet fullt ut - og vi har på.a. sekterisme og krigskommunistiske feil - ikke greid å trekke tilstrekkelig mange til oss. Jeg mener ikke derved at hovedsida i SUF(m-1)s utvikling har vært dårlig, tvert imot, laget vårt f.eks. har 5-doblet seg siden 1. september. Men dette er ikke tilstrekkelig, vi har

ennå store sekteriske feil overfor både medlemmer, sympatiserer og ungdom ellers.

Situasjonen på venstresida. KU, SFU, populistene og anarkistene flyter på denne progressive bølgen, og de evner i disse dager å trekke med seg mye bra ungdom. Disse organisasjonene representerer feil som vi har kritisert og avvist for lenge siden ved hjelp av konkret anvendelse av marxismen-leninismen, Mao Tsetungs tenkning. Vi har ingen interesse av at de skal få grep om ungdomsmassene og feilskolere dem! Vi ønsker å overflødiggjøre disse organisasjonene!

Danninga av partiet.

Et annet viktig punkt er spørsmålet om partiet. Vi har all grunn til å være stolte av MLG og det framtidige partiet. Men dette gir oss ingen grunn til å tro at partiet med en gang vil kunne ha politikk på enhver sak og et partiapparat som er sterkt nok til å sette den ut i livet. Dette gjelder også ungdomspolitikken.

Ungdomsorganisasjonens rolle er å skape politikk på alle områder som angår ungdommen. La dette være et stort bidrag til partibygginga!

Altså: Når vi vurderer hva slags organisasjon vi vil ha, må vi ta hensyn til både vårt strategiske mål, situasjonen på venstresida i norsk politikk og den aktuelle situasjonen i partibygginga!

Hvilken organisasjon skal vi skape?

Jeg kommer til å ta for meg den revolusjonær og den kommunistiske organisasjonen, fordi jeg anser denne motsigelsen som den mest aktuelle og den mest fruktbare.

Hva kan brukes som argument for en revolusjonær masseorganisasjon? Dens politiske plattform vil bli forholdsvis brei: for det arbeidende folket, mot monopolkapitalen, mot imperialismen og for revolusjonen. (For partiet??) Den vil kunne favne favne den store majoritet av "revolusjonær" ungdom, bl.a. deler av KU, SFU, anarkistkistene og populistene. Folk vil slippe å måtte ta stilling til (partiet) proletariatets diktatur og marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning. Vi vil kunne unngå problemer som f.eks. "Jeg kan ikke bli medlem for jeg er ikke skolert nok". Kommunistene i denne organisasjonen vil ha store muligheter for å spre kommunistiske ideer og vinne folk for sosialismen gjennom å opptre som gode eksempler. Opportunistorganisasjonene vil kunne bli borte.

Jeg tror kameratene som står for denne linja tar feil! Det har ikke vært vårt politiske "prinsippprogram" som har hindret folk i å bli medlem. Jeg tror at hovedårsaken har vært/er krigskommunismen og vår manglende vilje til å samarbeide med andre grupper.

Vi må i ungdomsmassene representere en organisasjon som konsentrerer seg om ungdommens problemer, vise at vi står i spissen for både organisatorisk samarbeid og samarbeid på konkrete saker (Rød Front, Ungdomshus-aksjoner o.l.). Og vi må vise at man ikke må "ofre seg helt" når man blir medlem.

Videre: Når kommunistene skal drive studier i MLM - hvordan skal vi gjøre det lovlig og samtidig hindre feilskolering (populisme, anarkisme, revisjonisme)? Kan vi nekte populistene å lage populist-sirkler innafor organisasjonen?

Hva med holdnings til partiet? Er det like OK at SF blir støtte som at partiet blir det?

Hva med eksklusjonsparagraf?

Hvordan skal ML-erne organisere seg? I fraksjon? Skal de være medlemmer av partiet?

Hva skags masseorganisasjon skal det bli?

Forts. s.10

Fort. fra s. 9

Etter partidannelsen er det meget viktig at partiet har en ungdomsorganisasjon som støtter det - et brohode ut til ungdomsmassene. Når vi snakker om en kommunistisk masseorganisasjon, vil ikke det si at vi ønsker organisasjonen slik den er i dag! Fremdeles fungerer vi som en eliteorganisasjon. En masseorganisasjon vil si at både politisk plattform, arbeidsprogram og rekrutteringsgrunnlag må forandres. La med herved slutte med et sitat av

ningen av Den Kommunistiske Ungdomsinternasjonalens 6.kongress 1935). "Men dere vil ikke være i stand til å greie dette hvis de ungkommunistiske forbund forsøker å gjøre slik som tidligere, nemlig å organisere rekkene som ungkommunistiske partier, hvis de som før slår seg til ro med et sekterisk liv isolert fra massene, et innkapslet liv. Hele den anti-fascistiske ungdommen er interessert i å forene og organisere sine krefter. Derfor må

dere, kamerater, finne de veier, de former og de arbeidsmetoder som sikrer opprettelsen av en ny type masseorganisasjoner for ungdommen i de kapitalistiske land. Det må være en organisasjon som ikke står fremmed overfor den arbeidende ungdommens livsinteresser, som uten å kopiere partiet kjemper for alle ungdommens interesser og som oppfostrer dem i klassekampens, i den proletariske internasjonalismens og i marxismen-leninismens ånd."

Hilsen
Åse.

FORSLAG TIL PLATTFORM for SUF(m-l).

Forslag til vedtak på SUF(m-l)s Ekstraordinære Kongress.

SUF(m-l) arbeider for raskt å bli en kommunistisk masseorganisasjon av ungdom.

SUF(m-l) bygger på marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning.

SUF(m-l) er KPs ungdomsorganisasjon.

Begrunnelse:

Hvorfor kommunistisk organisasjon? Størsteparten av den norske ungdommen er i dag undertrykt, på skolen, i arbeidslivet og i fritida.

Som følge av dette, er ungdommen misfornøyd. Den mest klassebevisste delen har organisert seg i revolusjonære, anti-imperialistiske eller interessekamp-organisasjoner for å slåss mot undertrykkelsen.

Andre deler av ungdommen gir uttrykk for sin misnøye gjennom spontane opprør, bråk i skolen osv.

Deler av ungdommen blir knekt og henfaller til bruk og misbruk av narkotika og alkohol.

Bare organisert politisk kamp og til slutt den sosialistiske revolusjonen kan løse ungdommens problemer.

Kommunismen (marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning) er den eneste ideologien som kan føre ungdommens kamp framover. Ungdommens situasjon i dag og ideologien blant ungdommen som fører kampen på arveier, krever at den kommunistiske ideologien spres i masseomfang.

Dette avgjør at det i dag er riktig å ha en kommunistisk organisasjon, ikke en revolusjonær.

SUF(m-l) har stilt seg som oppgave å omdanne seg, å bli en masseorganisasjon for ungdom. Dette er nødvendig fordi SUF(m-l) slik det er nå, bare når ut til små deler av ungdommen.

Omdanning betyr ikke å kvitte seg med kommunismen. Tvert imot, omdanning betyr at vi skal kvitte oss med sekterisk tenkning og gamle arbeidsmåter som skiller oss fra, og hindrer oss i å spre kommunistiske ider til store deler av ungdommen.

Hvorfor KPs ungdomsorganisasjon?

Dannelsen av det nye kommunistiske partiet representerer et stort skritt framover for det norske folket, fordi

et sterkt kommunistisk parti (KP) er en forutsetning for at ungdommen og resten av det norske folket skal bli frigjort.

KP består av folkets mest klassebevisste, erfarne og konsekvente representanter. Bare KP er i stand til å trekke opp den riktige politikken for folkets kamp.

SUF(m-l) trenger derfor KP. Bare med KPs hjelp, rettleiing og støtte kan ungdomsforbundet utvikle en riktig politikk for ungdommens kamp.

Et KP med en sjølstendig ungdomspolitik og medlemmer som arbeider blant ungdommen, er til stor hjelp for utviklinga av SUF(m-l) til en kommunistisk masseorganisasjon.

SUF(m-l) har siden 1969 vært en kommunistisk organisasjon. På grunn av at vi lenge var den eneste landsomfattende kommunistiske organisasjonen, måtte vi ofte ta på oss "parti"-oppgaver.

I dag er det KP som er den ledende kommunistiske organisasjonen i Norge. SUF(m-l) kan derfor merkelig konsentrere seg om arbeidet blant ungdommen.

Fort. s. 11

NAVN

1 forrige nummer av
BV fremmet pol. kom.
forslag om at SUF(m-l)
skulle endre navn til
RØD UNGDOM.
3 Forslag har altså
kommet til nå:
Rød Ungdom, SUF(m-l) og
Marxist-leninistisk Ungdom.

Jeg mener at vi skal ha en kommunistisk masseorganisasjon som skal stå på et marxist-leninistisk grunnlag både nå og i framtida. At Ungdomsforbundet (UF) skal være en kommunistisk masseorganisasjon er altså prinsippielt og ikke taktisk.

Betyr omdanninga at vi må skifte navn? Jeg mener nei. Det er verken politikken eller navnet som har hindret oss i å rekruttere breiere, men vår praksis og arbeidsstil.

Jeg mener SUF(m-l) er et utmerket navn. Gjennom intenst og bra massearbeid blant ungdom og gjennom utallige kamper har SUF(m-l) stått for den riktige linja. SUF(m-l) har også, og det er viktig, vært den eneste ungdomsorganisasjonen som har slåss for sosialismen og revolusjonen og som har arbeidet for å utbre marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning. Ungdom forbinder disse sakene med SUF(m-l).

At SUF(m-l) er blitt kraftig angrepet av borgerskapets presse er en god ting og viser at vi har trukket et skarpt skille mellom dem og oss. Det er ingen grunn til å skifte navn. Dessuten har hetsen hatt mye mindre virkning hos ungdommen enn blant eldre folk.

"Partiet ønsker ikke å bli kalt SUF", altså, vi må forandre navnet. Jeg vil gå sterkt imot dette. Selv om vi skal underordne oss partiet (vi har ikke noe vedtak på det, men vi er underordnet MLG og har der en selvstendig

rolle). Jeg synes dette er en sak som UF selv skal bestemme, og mener at argumentet overfor ikke bør telle sterkt med når vi skal treffe avgjørelsen. Dersom monopolenes og arbeideraristokratiets aviser ønsker å kalle det nye partiet for SUF, så gjør de det uansett hva ungdomsforbundet heter.

Dette er en sak for alle medlemmer å bestemme. Øverst på den nye grunn-sirkelen står det "Rød Ungdom". Er det det SK vil vi skal hetet? Det naturlige hadde vært at kongressvedtaket ble fulgt og at der sto SUF(m-l) for det heter vi inntil noe annet er bestemt. Jeg tror ikke dette er noen stor sak, men mener det er litt alvorlig nå når UF er i ferd med å omformes. Medlemmene må ikke få et skjeivt på kant-forhold til ledelsen. Mange av de nye medlemmene har intet annet forhold til Sentralkomiteen enn et og annet direktiv eller oppfordring. Demokratiet må sikres, dette er også viktig utfra hetsen som spesielt mange nye er hardt utsatt for fra ulike opportunistgrupperinger.

Dersom SK eller AU i SK's handlemåte er som antatt ovenfor, mener jeg de bør ta sjølkritikk på det.

Hilsen Hans.

Svar på s.

SUF(m-l)
MLU
RØD UNGDOM
FLERE
FORSLAG??

Forts. fra s. 10

Den kommunistiske bevegelsen i Norge er ung, og ennå ikke så sterk.

KP trenger derfor SUF(m-l) som sitt ungdomsforbund for å spre partiets politikk, og som reservoar for å føstre partimedlemmer, ved at ungdomsforbundet fungerer som en skole i kommunistisk oppdragelse.

Vi mener derfor at SUF(m-l) bør bli KPs ungdomsorganisasjon.

Hilsen

Redaksjonskomiteen
nedsatt av SK.

SUF(m-l)
bør ikke
skifte navn!

Vi bør hete
marxist-leninistisk
Ungdom!

I storlaget vårt blei vi enige om at vi skulle markere det kvalitative spranget i forbundet med å skifte navn.

Vi stilte pol.kom.s forslag Rød Ungdom opp mot Marxist-Leninistisk Ungdom, som blei foreslått av en kamerat i laget. Vi kom fram til dette:

RØD UNGDOM: Negative sider: Det er mange som kaller seg "røde": SF, SFU, NKP, KU, til og med DNA. Vi mener navnet skulle fortelle mer om hvilken "rødhet" det dreier seg om. Positive sider: Navnet er som forbundet, usedvanlig. Det likner ikke på navnet til en parlamentarisk organisasjon, men viser klart og tydelig at det her er tale om en masseorganisasjon.

Marxist-Leninistisk Ungdom
MARXIST-LENINISTISK UNGDOM (MLU):
Vi mener dette forslaget inneholder de samme positive kvaliteter som Rød Ungdom, men at MLU forteller om hvilken rød ungdom det dreier seg om, nemlig de som benytter marxismen-leninismen som våpen. Derfor ble det enstemmighet om MLU.

Hilsen

styret i et storlag i
Vestfold.

FRAM FOR ET KOMMUNISTISK STUDENTFORBUND!

Jeg mener at studentlaga våre bør slå seg sammen, danne et eget kommunistisk studentforbund, velge en felles ledelse, skilles fra SUF(m-l) og leges av det kommende partiet.

Begrunnelse:

Studentlaga arbeider i helt spesielle miljøer. Det har vært mye kamper på universitetene. Studentene er allment ganske framskredne når det gjelder å være interessert i å diskutere politikk. Et smålag i studentlaget i Oslo har mye større likhet med et student-smålag i f.eks. Trondheim, enn med et ungdomsskole-smålag i Oslo.

Politikken og taktikken på Universitetene er ganske komplisert. De har viktige områder å kjempe på som er felles for universitetslaga, f.eks. studenttinget, Norsk Studentunion, FSF, Studenteramfunnene. Nå har jeg

inntrykk av at samarbeidet mellom studentlagene i de forskjellige byene er tilfeldig og sjelden. Det måtte vel være bedre for studentene våre om de kunne få diskutert sine felles erfaringer og taktikk mye grundigere?

På universitetene er også kampen mot ulike opportunistiske linjer skarpere enn andre steder. Dette stiller større krav til propagandaen og studiene der enn ellers i forbundet. Dette er også et argument for å skille ut studentlaga.

Jeg tror også at dette vil føre til at ungdomsforbundet og SUF(m-l)s SK vil kunne konsentrere seg mye mer om å lede ungdommen. SK må nå lede studentlaga med "venstre-handa".

Motargumenter:

Betyr det at vi også skal dele resten av forbundet inn i Gymnas (m-l),

Ungdomsskole(m-l) osv? Nei, jeg mener ikke det. SUF(m-l)s SK klarer mye bedre å lede og samordne kampen på gymnasfronten. Gymnasene er ikke særegne på samme måte som universitetene.

Men vil ikke partiets politikk overfor ungdommen sprike veldig hvis det er to adskilte ungdomsforbund med hver sin ledelse? Nei, det tror jeg ikke, for partiet må sjølsagt ha medlemmer i begge ungdomsforbundene.

Spørsmål: Skal også de videregående (lærerskoler, sosialskoler osv) være med i et slikt studentforbund?

Når skal en slik deling evt. skje? Etter diskusjon i studentlaga sjølsagt, men kan det skje innen sommeren?

Hvilket fengende navn skal et slikt studentforbund eventuelt ha?

Hilsen
Matilde, Oslo.

SF - TAKTISK HOVEDFIENDE??

Vi har hatt gode og framgangsrike diskusjoner på nødvendigheten av å oppnå enhet på venstresida i norsk politikk. I den forbindelse har jeg begynt å lure på riktigheten og innholdet av parolen om at SF er vår taktiske hovedfiende. Jeg mener at med SF fører vi kamp for å oppnå enhet mot vår virkelige fiende. Ideologisk er vi uforenelig med SF, men når vi fører ideologisk kamp mot dem må vi hele tida være klar over at dette er folk vi ønsker å samarbeide

med på de viktigste frontavsnitt av klassekampen. Og da kan en vel ikke si at SF er den taktiske hovedfienden. En annen ting: Jeg synes det er gal frontpolitikk fra vår side når vi snakker om å ville isolere ledelsen i organisasjoner vi vil samarbeide med, slik det offentlig ble sagt var vår politikk overfor ledelsen i FB. (Landsmøtevedtak fra MLG 1971). Selvsagt vil vi forsøke å presse våre samarbeidspartnere til en riktig politikk, og da er det ofte lederne i

de andre organisasjonene som må presses mest. Men vi kan ikke vente å få særlig mye tillit når vi uttrykker at vi vil arbeide for å isolere ledelsen i de organisasjoner vi vil samarbeide med, verken hos ledelsen eller hos massene i vedkommende organisasjon.

Hilsen
medlem av studentlaget i Oslo.

foren alle krefter som lar seg forene.

Svar til "Revolusjonær i BV nov. 72"

Vårt mål er å forene størst mulig deler av folket både i interessekampen og i kampen for sosialismen. Vi må ha breie est mulige fronter der folk med ulike politiske syn kan samarbeide om det de er enige om.

Vi mener at SF/SFU og NKP/KU er organisasjoner som vi må kunne samarbeide med i mange saker. Å påstå at det vil være SF/NKP som vil profitere på et slikt samarbeid er å undervurdere både ML-bevegelsen og massene. Vi mener vi vil få flest folk over på vår side ved et samarbeid, og at folket i løpet av kampen vil forstå hvilket parti som mest konsekvent taler deres sak. Husk at det f.eks. er mange SFUere som tviler på SFUs linje, men som har blitt skremt bort fra SUF(m-l) fordi vi har ført en sekterisk politikk på mange områder.

SF og NKP er ikke partier som har feil i ett og alt. Vår linje overfor dem må være: Kritisere og avsløre dem når de tar feil. Støtte dem og samarbeide med dem når de har rett. Vi må ta dem for det de er og ikke overdrive deres borgerlige sider bare for å få avgrensa oss kraftig nok. "Revolusjonær" skriver:

"Ta SF. Det er et parti av sosialister som mener de kan gjennomføre sosialismen gjennom Stortinget". Dette sto SF for i 1969, men store deler av partiet har i dag innsett at den parlamentariske vegen til sosialismen ikke fører fram. ML-bevegelsen bør snarest få avliva i ideen om SF/NKP som vår "Taktiske hovedfiende". Vi får støtte først og fremst ved å ta initiativer i interessekampen, og ikke ved å proklamere høyt

hvor kraftig vi avgrenser oss fra opportunistene.

Vår konklusjon er at vi ikke må støte fra oss folk som står oss nær, men arbeide for å overbevise dem.

Hilsen

Åge og Petronius fra Telemark.

PS. Vi anbefaler "Revolusjonær" og andre kamerater å lese Dimitrov: "Om enhetsfrontens og folkefrontens problem", samt Tjen Folket nr. 8/72 ("Er SF og NKP vår taktiske hovedfiende?").

• • •

Disse to kameratene foreslår at Bolsjevik trykker TF-artikkelen. Det synes v er et utmerket forslag, og den kommer i neste nummer av BV.

Red.

SKJERP ÅRVÅKENHETEN!

Borgerskapets kamp mot den marxist-leninistiske bevegelsen har flere uttrykksformer. De viktigste er:

1. Overse ML-erne helt.
2. Hetsing.
3. Framheving av opportunisten som "sanne" marxist-leninister".
4. Voldsmetoder mot ML-erne.

Fengsling.

Disse fire forskjellige trinnene i utviklingen av kampen mot ML-erne går parallelt med utviklinga av styrken til ML-erne. Jo sterkere ML-erne blir, jo mer satser borgerskapet på å bekjempe dem.

I Norge har vi nå hildt oss på punkt to. Omdanninga av forbundet er svært viktig for ML-bevegelsen. Vi må være forberedt på at om ikke så alt for lenge kan borgerskapet gå over til punkt tre i kampen mot oss. Derfor er det viktig at medlemmene i det omdanna ungdomsforbundet er så godt skolerte at de kan klare å avvise en slik offensiv fra borgerskapets side.

Dette er ment fra min side til å oppfordre folk til å få klarlagt for seg sjøl hva som er forskjellen på marxist-leninistene og de ulike opportunistiske gruppene. Jeg oppfordrer også SK til å avklare forskjellene. Vi vet fra Sverige at borgerskapet framhever Baude-gruppa som de revolusjonære og KFML som sosialdemokrater. Hvilke grupper borgerskapet kan tenkes å framheve i Norge er f.eks. Hovden-

gruppa, KU, SFU.

Vi bør derfor være forberedt på utkjer fra borgerskapet ved å sammenlikne oss med en av disse organisasjonene, evt. populistene. Vi må ikke for enhver pris avgrense oss mot diss organisasjonene, men passe på å trekk så mange som mulig av medlemmene over til oss, slik at borgerskapet vanskelig kan finne noe klart alternativ.

Hilsen W. Tell.

FRONTENE OG SIKKERHETEN

Kamerater.

Her på stedet er vi mildt sagt forskrekket over den sikkerhetslinja som frontene kjører.

F.eks. medlemskorta i AKMED og Solkom, hvor man forlanger å få vite navn, adresse, telefonnummer, arbeidsplass (!!), om en har tenkt å være aktiv osv.

Videre: Disse korta skal sendes over posten til Oslo. Vi veit fra før at SIPOs beste hobby er å åpne brev, og hvor fint må det ikke være for disse folka når disse brevene inneholder personlige fakta over progressive landet over. Det er den enkleste sak å avfotografere medlemskorta.

P.g.a. dette, har vi her hatt eks. på at sympatisører ikke vil melde seg inn i fronten(ene), fordi de er redd for å miste jobben.

Trengs det i det hele tatt noe sentralt arkiv? Er det ikke nok med en kontakt på hvert sted, og tallet på medlemmene?

Til slutt: Det er vel og bra at frontene har egne stempler, og at de er stolte av dette, men er det strengt tatt nødvendig å stemple konvoluttene på all utgående post fulle? Dette kan høres ut som å pirke på detaljer, men det er slike detaljer SIPO liker.

Kameratslig hilsen
Egil, Vestfold.

Denne kameraten har gjort en utmerka ting, han har tegna til innlegget sitt sjøl. Det hadde vært ypperlig om flere hadde gjort det samme. Bekjemp borgerlige perfektionistiske ideer og sett i gang. Red.
Bruk svart tusj.

Interessekampen og statsbudsjettet.

"Interessekampen gir massene økt bevissthet".

Dette sto som overskrift på et stykke av "jonas" i forrige BV. Jeg har en del opplysninger som utdyper det han sier om statsbudsjettet.

Ei lærebok som jeg bruker av Leiv Mjeldheim, "Politiske prosesser og institusjonar", står det noe om statsbudsjettet.

i midten av februar.

Etter dette begynner de forskjellige departementene å utarbeide forslag til budsjett. Fra slutten av april, hele mai og ut i juni blir det da konferanser mellom finansdepartementet og de andre dep. om forslaga til budsjett. I løpet av sommeren og begynnelsen av høsten får sltså budsjettet sin endelige form fra regjeringas side.

La oss ha som forbilde arbeidet med 5-årsplanen i Albania. Der er hele folket med på å bestemme hvordan 5-årsplanen skal se ut. Dette må vi ha som alternativ til regjeringas snikpolitikk nå.

Forslaget om at vi skal utarbeide vårt eget forslag til budsjett er jo forståelig et godt forslag. Men jeg vet ikke om det er mulig å gjennomføre det ved 1974-budsjettet. Hvis det er mulig så bør vi sette i gang, men jeg tror

STATS- BUDSJETTET

Vi kan rekne med at arbeidet med budsjettet for 1974 allerede er i gang nå. De første forslaga skulle være utarbeidet allerede i begynnelsen av november. Sjøl om de ikke har kommet så langt at departementet har fått inn noe, så er arbeidet begynt rundt om i de forskjellige statsinstitusjonene.

I begynnelsen av januar setter finansdepartementet opp forslag til utgiftsramma for budsjettet. Dette forslaget blir behandlet av regjeringa i et par regjeringsskonferanser ved januar/februar-skiftet. Regjeringa gjør sitt vedtak om utgiftsramma

Muligheten Stortinget har til å forandre på budsjettet er svært liten. Årsaken er at størstedelen av budsjettet er bundet på forhånd. Vanligvis dreier det seg om noen få promille av hele budsjettet som Stortinget forandrer på.

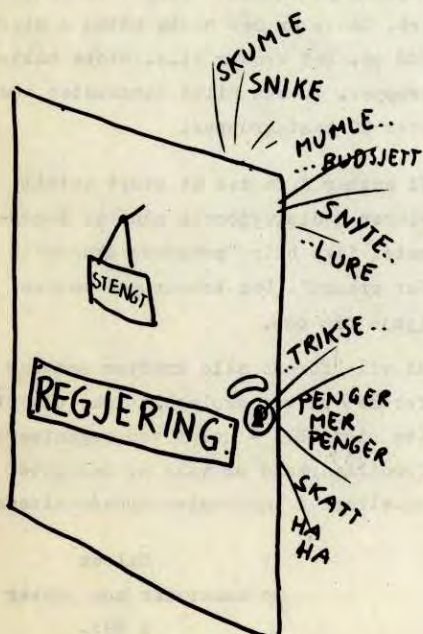
Skal vi kunne påvirke statsbudsjettet for 1974 må vi altså begynne så fort som mulig. Men det er et krav vi absolutt bør prøve å få tvunget gjennom. Det er at alle sider, forslag o.l. ved budsjettet skal være offentlig tilgjengelige. Vi må nå bekjempe regjeringas arbeid bak lukkede dører. Dette gir regjeringa muligheten til å lure oss.

at vi må studere den norske økonomien adskillig bedre. Hvordan skal vi få dekke de økte bevilgningene vi krever? Vi bør jo så langt det er mulig prøve å få vekk den merkelappen som en del eldre har satt på oss. Vi bare krever og har ikke noe alternativ.

Jeg vet at jeg ikke har berørt det viktigste, nemlig den mobiliserende effekt kampen mot statsbudsjettet har. Det var heller ikke det jeg hadde som formål. Jeg ville bare prøve å bygge under en del av de tinga "Jonas" nevnte i sitt innlegg.

Hilsen

"W. Tell".

EEC OG STATSBUDSJETTET.

Svar på en artikkel i BV om innstillinga til interessekampen.

Her blir det gjort en grov feil når man mener vi kunne gjort et mye bedre forberedende arbeid mot statsbudsjettet. For det første var de fleste ungdommene meget opptatt av EEC-kampen, jeg triller på at det var mange som hadde noe særlig tid til overs til interessekampen (aksjon på statsbudsjettet).

For det andre var vel det at vi avviste EEC-medlemsskap i ungdommens in-

teresse, det at vi ikke er medlem av EEC gir oss vel et meget bedre grunnlag å starte på nå, vi kunne jo ved å ha avsatt folk og tid til planlegging av interessekampen risikert å tape folkeavstemninga. Og da er det mulig vi hadde måttet føre kamp mot et EEC-budsjett i dag.

Hilsen

Ulrikke

fra Østfold.

AKSJONS- PAROLE MOT 5-DAGERS- UKA!

0. og 7. time?

Ved de fleste Oslo-skolene skal det innføres 30-timers skole-uke til høsten. Man kan velge om det skal være over 5 eller 6 dager, og da går vi ut fra at de fleste vil velge 5 dager.

Dette vil føre med seg en del forandringer, bl.a. flere 0. og 7. timer. Samtidig skal $\frac{1}{6}$ av lærerne sparkes. Det betyr at arbeidspresset blir større, fordi når vi har en lengre dag, trengs det større lærerkapasitet.

Vi mener at vårt nærmeste mål må være å få en fast arbeidsdag, f.eks. fra 8.30 til 14.15. Dette kravet faller ikke sammen med den 5-dagers-uka vi blir tilbudt. Derfor må alle skole-laga sette seg i spissen for elev-aksjoner.

Vi må få gjennomført boykotter av alle timer som ligger utenfor 8.30 - 14.15-planen. Dette er en absolutt nødvendighet for alle skoleelever, og boykotten må gjennomføres uten unntak.

Vi oppfordrer alle skole-laga til å diskutere dette med de andre elevene på skole, og sette igang omfattende boykotter.

Skjerp elevkampen!

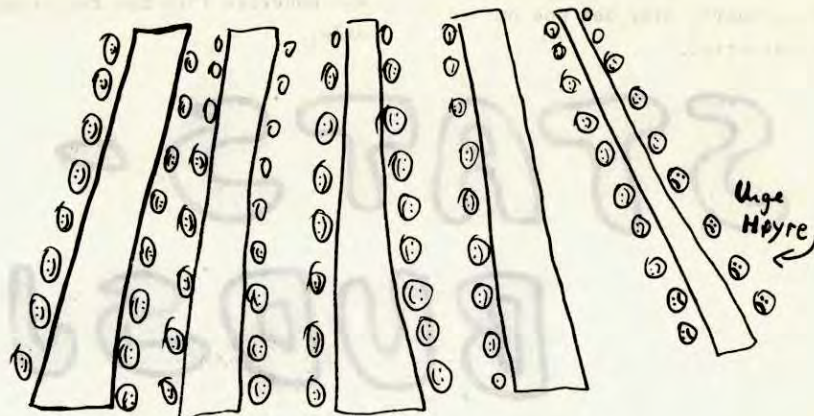
Hilsen
et ungdomsskole-lag i Oslo.

Disse kameratene reiser en svært viktig sak. Vi kan nemlig ikke si til massene: Boykott 30-timers uka. Vi må finne en korrekt aksjons-parole. Send inn forslag til Bolsjevik! Red.

ENHET I KAMPEN! STYRK NGS!

VELKOMMEN TIL
LANDSMØTE I
NGS!

I slutten av februar er det landsmøte i NGS. Hvordan skal ML-erne på gymnasene takle det?

Fram til 1.mars er kongressforberedelsene det eneste obligatoriske for alle lag. Det ville vært anti-omdanning å lesse på alle gymnas-laga en masse direktiver og obligatoriske møter for å forberede landsmøtet. Likevel ønsker vi at dette landsmøtet skal bli et stort framskritt for elevene.

Det trengs en kommunistisk ledelse som mobiliserer en masse elever for at NGS skal bli en kamporganisasjon. Da trengs det diskusjoner.

Disse artiklene i BV (dette og november-nummeret), gymnashet (Rød Ungdom) og siste Røde Fane håper vi danner grunnlaget for livlige diskusjoner. Ikke nødvendigvis på lagsmøter, men i fritida, med andre elever, i skoleavisa, veggavis og munn-til-munn. De fleste er ikke eferdige med interessediskusjonene. Vi foreslår at dere sjøl finner ut hva som trengs på deres skole av diskusjoner og tiltak. Rapporter resultatene av diskusjonene til BV eller til høyere organer i forbundet.

Hvordan forberede landsmøtet? Landsmøteforberedelsene er et ledd i å omdanne NGS. Demokratisere, trekke aktivt med breie lag, la elevene få bestemme over sin egen organisasjon, styrke tilliten, oppslutningen og enheten.

Vi ber kameratene følge godt med i utkjør fra NGS.

De viktigste sakene blir:

Skolepolitisk uke i begynnelsen av februar. Med diskusjoner i klassene om hva vi ønsker NGS skal bli, hva er framstøtene lokalt, enhetsskolen, samarbeidsutvalg osv. Uka skal utformes lokal og gir fritt spillerom for initiativ.

Urvastemning om Operasjon Dagsverk ca. 7.februar (se annen artikkel).

Vi må legge vekt på å ta opp massenes velferd på skolen - diskutere og aksjonere. Dette er den beste måten å styrke NGS på. Det krever bl.a. store basisgrupper. La oss hilse landsmøtet med over 50 basisgrupper!

Vi ønsker å få med et stort antall elever i diskusjonene sånn at landsmøtet ikke blir "pampenes skuespill for pressa". Det krever god masselinje fra oss.

Vi vil "forene alle krefter som lar seg forene" på vår skolepolitiske plattform (se siste BV) - helst ved organisert frontssamarbeid om valg av delegater og ellers i landsmøte-forberedelsene.

Hilsen
to kamerater som jobber
i NGS.

OPERASJON DAGSVERK-

HVILKEN PLESS OG HVILKET FORMÅL?

En del elever hevder at NGS ikke er en slik interesseorganisasjon som elevene vil at den skal være. Det blir påstått at ledelsen er dominert av venstre-ekstremister som bare vil bruke organisasjonen til å mele sin egen kake, og at NGS og dermed MLerne prioriterer interessekampen og lokale saker framfor de andre politiske oppgavene til NGS. Mange synes f.eks. at NGS la alt for mye vekt på EEC-arbeidet før folkeavstemninga og at vi i denne tida rett og slett glemt at vår hovedoppgave er å lede elevenes kamp for sine interesser. Sjælsagt er ikke elevene tjent med EEC-medlemsskap, men likevel tror vi det var galt å la interessekampen vike til fordel for sentralutvalg-folkas "private" EEC-arbeid.

Det samme har kanskje vært tilfelle når det gjelder prioriteringa av Operasjon Dagsverk (OD). OD har i mange år representert NGS sin politikk utad, og enkelte identifiserer rett og slett NGS med OD. Dette viser at det er mye i den kritikken som er kommet, og NGS må i framtida ikke la OD bli sin viktigste oppgave. Det er ikke dermed sagt at vi bør kutte ut OD. Vi mener at det er svært positivt hvis OD kan føre til en bevisst gjøring av elevmassene når det gjelder solidariteten med folk i andre land. Det må startes diskusjoner blant elevene om hvilke krav vi bør stille til OD, og vi bør legge vekt på innholdet: vedtaket fra siste landsmøte som konstaterer at det prosjektet som blir valgt ikke skal være uhjelp i form av krisehjelp, men hjelp til selv-hjelp.

Økonomisk var årets OperasjonDagsverk den mest vellykka som noen gang har vært. Det ble samla inn ca. 700.000 kroner. Det var ca. 12 ganger så mange ute i arbeid for OD som for forskjellige "alternative" aksjoner.

Det ble i de største byene arrangert seminarer om forholdene i prosjektlandene. Diskusjonen om imperialismen/Nato blei ikke gjennomført. Det var nok de manglende diskusjonene som gjorde det mulig for høyrekreftene å splitte elevene. De var ikke prinsippielt imot årets OB, men det var de som gikk i spissen for "Aksjon Ved" o.l. Det var splitta aksjoner (splitta i to, tre eller fire) på ca. 25 gymnas.

Av dette kan vi lære at vi må sikre en diskusjon blant elevene om pro-

sjektene og prosjektvalget. Dette må skje før landsmøtet i NGS. (Diskusjonen skal være forløperen til en uravstemning om prosjekt).

Forutsetninga for en god avstemning er enhet på venstresida. Det er oppnådd enhet med SFU om prosjekt (et skoleprosjekt i Nord-Vietnam) + at linjene for videre enhetsarbeid er det enighet om. Det er planen å ta kontakt med alle politiske ungdomsorganisasjoner for å få dem til å støtte, pluss de to Vietnam-organisasjonene.

Det er også planer om å invitere andre interesseorganisasjoner til å være med på prosjektet.

Fram til 1m.

På veien fram til landsmøtet skal det være en "skolepolitisk uke". Hensikten med den må bli å diskutere de

Forts. s. 18

organiser
støtte til
Vietnams
folk!

BV har ikke fått inn noe om valget denne gangen, så vi har klippet fra Tjen Folket, diskusjonsbladet til MLG.

JA TIL VALGKAMP I -73.

Spørsmålet om partiet skal stille til valg i 1973, har vore diskutert noen gonger att og fram i TF nå. I storlaget vårt har spørsmålet vore drøfta ein gong, og vi kom ikkje fram til noen konklusjon. Det følgjende står derfor for eiga rekning, men ein del moment har eg plukka opp frå debatten.

Prinsippielt meiner eg det er heilt riktig for eit kommunistisk parti å stille under dei rådande forhold. Noen av dei invendingane som har vore framme:

Sikkerheten. Organisasjonen vår er svak, men staten er heller ikkje fascistisk, det kan den bli når den revolusjonære rørsla er blitt sterk, men da vil partiet og ha blitt mye sterkare. Det er naudsynt at noen står offentlig fram i alle tilfelle, korleis skulle vi ellers få ført ut politikken vår? Det beste vernet ligg i massane, å svømme som fisken i vatnet.

Berre folkets kamp gir siger. Heilt riktig. I Stortinget vil det sitte opportunistgrupperingar som med glede vil la seg presse av folkets kamp. Skal vi la dei fremje sakene på ein måte som er til fordel for dei sjølve? Eller skal vi forfølge dei inn på tinget, ta opp aktuelle folkelege krav, danne front med ulike grupperingar og avsløre eventuelle opportunistiske utspel? Der som elles i samfunnet?

Stortingsmennene våre kan bli korrumperert. Ja, som alle partimedlemmer. Men eit parti som ikkje klarer å bekjempe

korrumpering, klarer heller ikkje å leie noen revolusjon.

Stortinget er ikkje lenger viktigaste avgjerdingsinstitusjonen i staten. Nettopp, det er lenge sia så var tilfelle. Staten har stadig blitt meir korporativ. Ei mengd vesentlege spørsmål blir suverent avgjort av administrasjonen, og i de korporative råd og utval i departementa og direktorata, i forhandlingar mellom representantar for administrasjonen og sjefane i LO, NAF, Industriforbundet, NKL osv. osv. Stortinget kjeklar helst om mindre detaljspørsmål.

Men vi har eit parlamentarisk system her i landet, og trass alt så har Stortinget den formelle avgjerdingsretten i alle lov- og bevilgningsspørsmål her i landet. Og nå vil eg stille eit kjetterisk spørsmål:

Skal vi ikkje forsvare den borgarleg-demokratiske institusjonen, Stortinget, mot byråkratiets, monopolkapitalens og arbeidararistokratiets sameinte krefter, — mot korporativismen?

Det har alltid vore dei reaksjonære kreftene i samfunnet som ville svekke Stortinget. Først embetsmennene som vart mellombels slått ved den parlamentariske «revolusjonen» i 1884. Så dei antiparlamentariske tendensane hos Michelsen-folka for 1. verdskrig, og enda meir etter, med krav i retning av fag- og ekspertstyre. Denslags kom særleg frå Frisinnede Folkeparti, Fedrelandslaget o.l. Noen løp lina ut og inn i Quislings

parti, NS. Under og etter 2. verdskrig dreiv noen sosialdemokratar og kanne-støypete eit «næringssting», eit slags andre-kammer ved sida av Stortinget. Forbilda var ikkje til å ta feil av. Vi bør heller ikkje glømme manipulasjonane fra 6. kolonnen i mai- og junidagane 1945.

Folket kan presse administrasjon, regjering LO-leiing og monopolkapital like så vel som storting og kommunestyre. Men det er mye lettare å presse stortingsmenn som kan sparkast ved neste val, enn «avsettelege» embetsmenn. Press gir betre resultat når vi har folk på plassen. Foresetnaden er sjølsagt at partiet kontrollerer at dei ikkje fungerer som gislar. Og det er lettare å få folk inn på Stortinget enn inn i LO-leiinga, for ikkje å snakke om statsadministrasjonen om det skulle vere noen vits. Der kunne han berre gjøre nytte som agent, og vedkommande måtte ligge svært lågt i løypa.

Lenin har sagt (i Radikalismen) at parlamenta nok historisk har utspelt si rolle (etter oktoberrevolusjonen), men ikkje politisk.

Berre sjå på EEC-striden!

Det var folket som vann folkeavstemminga gjennom kamp. Men avgjera skjedde i formelt konstitusjonelle former. Presset var så hardt at regjeringa ikkje kunne rekne med 3/4 fleirtal på tinget. Einaste sjansen var folkeavstemminga, og den glapp. Heile EEC-kampen var eit glimrande dome på kombinasjonen parlamentarisk/utanomparlamentarisk kamp. På måten massekampen verkar inn på den offisielle politikken.

Sigeren må tryggast, men kampen mot utviklingsbare handelsavtalar, og «sam-arbeid» på andre område enn handel» (Korvalds regjeringserklæring) m.a.o. bakvegar til medlemskap, det blir ein mye meir krevande kamp. Skillelinjene blir mye meir uklare. Ormane kan krype fram og herje blant dei minst konsekvente og mest kortsynte EEC-motstandarane. Kor vanskeleg det er å reise ei masserørsle mot

ein handelsavtale, det ser vi frå Sverige. Nå som for må vi slåst mot alle EEC-fremjande tiltak, mange av desse kampavsnitt inngår i den folkelege frigjøringskampen allment. Breie rørslar vil reise seg for sjølråderett og sjølbergning, for utvida fiskerigrense, mot avfolkning av bygdene, mot miljøoverdeleging, mot imperialismen, for fagleg kamporganisasjon, mot prisstiging, for folkeleg kultur, for kvinnefrigjøring osv. Desse rørslene vil arbeide både utafor og innafør parlamentariske forsamlingar. Dei vil skaffe seg representantar og allierte innan storting og kommunestyre, same kva vi gjør. Der vil progressive vedtak bli gjort, reaksjonære hindra, i lang tid frametter. Skal vi la andre «venstregrupperingar» få velje inn sine folk som vi kan heie på, utan at vi får parlamentarisk skit under neglane?

Nei, skal vi avsløre dei parlamentariske illusjonane hos folk, må vi gå inn i storting og kommunestyre og strekke dei politiske mulighetene som finst der så langt det går. Den siste illusjon vil ikkje forsvinne for klassestaten knuser heile parlamentarismen.

Så konkret til 1973.

Ut frå den situasjon det norske samfunnet er i, er det ingen tvil om at det er taktisk riktig å stille. Spørsmålet er om Partiet er i stand til å stille. Har vi krefter og folk nok i dei fleste fylka til å gjennomføre ein valkamp?

Og kva med alternativet? Skal vi boikotte, oppfordre folk til heller ikkje å stemme på EEC-motstandarar og andre progressive eller «progressive». Ein slik aktiv boikott vil vere like tid- og arbeidskrevande, som ein valkamp, og få ville gjennomføre den med særleg glød, trur eg. Nei, finn vi at vi ikkje skal stille, så seier vi ærlig rett ut at vi er ikkje sterke nok ennå. Men eg trur ikkje lenger det er situasjonen.

algol

Forts. fra s. 17

viktigste sakene som skal opp på landsmøtet, deriblant de prosjekterene som kommer ut til avstemning.

Uka må avsluttes med to ting:

1. Valg av representant og observatør (det er mulig at landsmøtet bare vil godta folk som er valgt ved utavstemning eller på allmannamøte, ikke folk som er utpekt av Elevrådet.
2. En avstemning om Operasjon Dagsverk-prosjekt.

Enhet på venstresida!

Styrk demokratiet i NGS!

Hilsen
Morten den Røde.

Bolsjevik har fått inn et innlegg om NGS det siste året som har gått. Dette innlegget var det ikke plass til i dette nummeret, men vi tar den med i neste nummer.

Red.

VI STILLER IKKE I -73!

TF har denne gangen ikke fått inn noen innlegg for valgboikott i -73. Men vi mener at denne sida av motsigelsen også bør være representert i dette nummeret, derfor har vi saks artikkelen under fra et lokalt diskusjonsblad.

Når jeg er mot at vi skal stille til valg høsten -73, er det fordi jeg mener det er taktisk feil. I hovedsak bygger jeg min vurdering på bevegelsens styrke, i første rekke den kvantitative siden av den.

Vi er ikke mange nok. Vår politikk ville nå ut til store deler av distrikts-Norge bare via et og annet valgprogram i radio og TV, og det er ikke nok. Det er ikke slik vi skal spre vår politikk, ikke i første rekke. Og innlegg i radio og TV alene gir oss ikke mange stemmer. Resultatet av valget kommer derfor til å bli tallmessig dårlig. Vi skal selvfølgelig ikke se oss blinde på det tallmessige resultatet, men vi skal heller ikke unnlate å vurdere følgene av et svært dårlig resultat. Taktisk sett er det en styrke for oss at våre motstandere tror vi er flere enn vi er.

Maosier: «Enhver kvalitet manifesterer seg i en viss kvantitet, og uten kvantitet kan det ikke være noen kvalitet.» Jeg synes sitatet er relevant i denne sammen-

heng, for det er klart at vår kvantitative svakhet vil gi seg kvalitative utslag under valgkampen.

En noe annen sak: I de innleggene om valgdeltakelse som har stått i Tjen Folket, er valgdeltakelse stilt opp som et alternativ til valgboikott. Dette mener jeg er en forenklet og følgelig feilaktig problemstilling. Vi vet ennå ikke hva som blir det politiske innholdet i selve valgkampen. Skulle det f. eks. vise seg å bli et EEC-valg, ville det være sektetisk av oss å kjøre på boikott-linja. Det er greit at kampen mot EEC (og andre kamper) skal vinnes utenfor Stortinget, men skulle situasjonen tilsi at det går ut en frontparole om å stemme på partier som går inn for fortsatt kamp mot angrep på sjølråderetten, kan vi ikke stille oss til venstre med rene hender og si: Vi boikotter — under enhver omstendighet.

Medlem av boliglag.

SK og diskusjonen i SUF(m-l). Kritikk.

Vi har diskutert spørsmålet om SUF(m-l) skal bli et revolusjonært eller kommunistisk ungdomsforbund, og i løpet av diskusjonen kom vi fram til følgende kritikk av SK og også Bolsjevik-redaksjonen. Vi mener at svaret på spørsmålet først skal komme etter en grundig diskusjon blant alle medlemmene i SUF. Både forberedelses-dokumentet til den ekstraordinære kongressen (fra SKAU) og forsidetegninga på BV's desembernummer ga uttrykk for at det allerede egentlig er vedtatt at SUF skal være kommunistisk. Derfor

blir diskusjonene i all hovedsak retta mot spørsmålet "hvorfor og hvordan kommunistisk", i stedet for spørsmålet om hva vi i dagens situasjon trenger, og forskjellene mellom et revolusjonært og et kommunistisk ungdomsforbund.

Vi er i all hovedsak enige i at det skal være kommunistisk, men det blir ikke et skikkelig demokrati hvis linjene skal bli kjørt ut fra ledelsen på forhånd. Vi mener at alle oppfatninger skal komme fram, men ikke som form av et vedtak fra led-

elsen, for dette kan virke som dirigering. Hva med en velbegrunna artikkel i BV, som ikke i den grad legger vekt på at dette har ledelsen kommet fram til, og det vil "vi" at alle dere andre og skal komme fram til.

Vi vil veldig gjerne høre andres synspunkter på denne kritikken, og gjerne et svar fra dem den retter seg mot.

Hilsen
et lag i Oslo.

↑
→ var fra BV s. 2

Svar fra SKAU.

Kamerater. Vi skal kort prøve å besvare kritikken.

Vi er enig med dere i at medlemmene i forbundet må diskutere grundig hva slags forbund vi skal ha. Vi mener også at SKAU har gjort anstrengelser for å få en slik diskusjon ut i forbundet. Det var først i desember at SKAU gjennom forberedelsesdokumentet viste hva vi mente.

Vi er enig av den delen av kritikken som retter seg mot en del formuleringer i dette dokumentet, der det sant nok var for liten behandling av en revolusjonær organisasjon. Dette har SK prøvd å ta konsekvensen av ved å legge fram et bedre forslag i dette nr. av BV.

Vi mener at SK og SKAU har rett og plikt til å legge fram forslag til diskusjon i forbundet. Det er bl.a. derfor vi har en sentralkomite. Men medlemmene må sjølsagt diskutere disse kritisk og nøye.

Det som er viktig er at diskusjonen stiller muligheter videre (gjennom B^V, reiser osv.). Ellers synes vi forslaget deres om at SK-medlemmer skriver i BV på vanlig vis var godt, og dette skal vi følge opp.

En liten påminnelse til slutt: Dere skriver at (tegningen og forslaget).."ga uttrykk for at det allerede er vedtatt at UF skal være kommunistisk". Det er allerede vedtatt. SUF(m-l) vedtok på sin 2.kongress i

1971 at forbundet skulle utvikle seg til en kommunistisk masseorganisasjon for ungdommen. I SUF(m-l)s statutter fra 1969 står det: "SUF(m-l) tar del i arbeidet for opprettinga av et revolusjonært kommunistisk parti

SUF(m-l)s oppgave er å drive kommunistisk arbeid blant ungdomsmassene, under MLG's ledelse".

Etter dette er det så oppstått en ny diskusjon. Men SUF(m-l) står på kommunismens grunn inntil en kongress vedtar noe annet.

Med håp om fortsatt bra diskusjoner,

Kameratslig
hilsen SKAU.

FRAM FOR RØDE GJENGER!

Jeg synes spørsmålet om "røde gjenger" bør behandles grundigere enn det er gjort til nå av flere grunner.

1. Propagandalagene fungerte ofte som byråkratiske mellomledd mellom oss og massene. Røde gjenger vil la våre venner få et mye bedre innblikk i politikken, og knytte dem straks nærmere til oss.

2. Dette vil stille store krav til oss som ungkommunister. Evne til å jobbe sjølstendig er kanskje det viktigste.

Linja om danninga av propagandalag blei kjørt ut som allment direktiv, og ble ikke diskutert i vårt lag på forhånd. Vi sto helt blanke når det gjaldt å se faren for byråkrati i organiseringa. Hvis vi ikke får en levende diskusjon på spørsmålet om røde gjenger, tror jeg det vil ta lang tid før vi greier å gjøre gjennombrudd her. Hvem kan gi videre erfaringer fra en rød gjeng?

Vi må huske på at ML-bevegelsen,

med den store framgangen vi ser i dag, og skjerpinga i klassekampen, sannsynligvis vil være forbudt om noen år, og dermed tvunget til å drive illegalt. Da er en rød gjeng rundt hvert enkelt forbundsmedlem den eneste mulige måten å organisere på.

hilsen en kamerat
i et gymnaslag.

1. MAI -73

FELLES FIENDE
FELLES FRONT

KAMP MOT
KLASSESAMARBEID

SEIER FOR
FNL

ØVEKK MED
MOMS

NORM. PRØVE

erialismen, mot monopolkapitalen, for
aktuelle kampkrav som det viktigste.

Jeg mener at det er riktig og mulig i
dag å bygge enda breiere enn det RAF ha
gjort til nå. For å oppnå dette må vi
kanskje gi avkall på noe. Hva med f.eks.
å måtte godta et nytt navn på fronten?
Hva med å gi avkall på å gå med bilder?

På den annen side gir kommunisten ikke
mer konsesjoner enn det som er nødven-
dig for å oppnå en bred og slagkraf-
tig enhet. Dessuten kan vi godt oppnå
muligheter til sjølstendig markering
ved å få innarbeidet det utmerkete
prinsippet om seksjoner med parolefri-
het for ulike grupper og partier osv.
Mulighetene er mange.

Utfra dette vil jeg derfor oppfordre
laga og kameratene til:

- DISKUTER DISSE SPØRSMÅLA FORT!
- KONTAKT FOLK SOM VAR MOBILISERT TIL
RAF I FJØR OG DISKUTER 1.MAI MED
DEM, LUFT ULIKE IDEER.
- GJØR TEKNISKE FORBEREDELSE SOM LEIE
AV MØTEPLASS, TILLATELSE TIL MARSJ-
ROUTE (tidspunkt) OSV SÅ RASKT SOM
MULIG.
- DRØFT DETTE SPØRSMÅLET MED ANDRE
GRUPPER OG PARTIER FOR Å FÅ PEIL PÅ
FORSKJELLIGE MULIGHETER, UTEN NØD-
VENDIGVIS Å BINDE SEG TIL NOE SPE-
SIELT I FØRSTE OMGANG.
- DER DET ER MLG-LAG MÅ DERE SJØLSAGT
SAMORDNE DENNE VIRKSOMHETEN HURTIGST
MULIG.

MED HÅP OM FRISK DISKUSJON OG EN SEIER
RIK 1.MAI!

Hilsen
en kamerat i SK.

Kamerater!

Jeg vil komme med et debattinnlegg
om 1.mai 1973, samt noen oppfordring-
er til umiddelbare tiltak når det
gjelder denne viktige saka.

Rød Arbeiderfront har siden det første
initiativet ble tatt for noen år
siden, betydd svært mye for den re-
volusjonære bevegelsen i landet vårt.
At arbeidet med RAF har styrka ML-
bevegelsen i Norge er åpenbart.
Videre har RAF hele tiden stått som
det eneste alternativet til sosial-
demokratiets arrangementer. Hvert år
har det vært stor framgang i mobili-
seringa.

I fjor var det i tillegg et gledelig
trekk: Initiativet fra FBs faglige
utvalg samla 10-12 000 i demonstra-
sjon i Oslo (med betydelig mobiliser-
ing fra RAFs side), og liknende ar-
rangementer flere andre steder.

Dette bringer meg over til hovedpo-
enget mitt. Det er i dag mulig å lage
svært breie allianser på 1.mai, som
stiller seg på et klart, progressivt,

anti-imperialistisk og anti-monopol-
kapitalistisk grunnlag. En sårn alli-
anse på 1.mai vil ha en klar profil
mot sosialdemokratiet, og bidra til
å øke enheten på klassekampens grunn,
ikke klasse-samarbeidets.

Lokalt vil det være mulig å trekke med
SFere, NKPere, radikale AP-folk, uav-
hengige progressive, ungdomsorganisa-
sjonene på venstresida, ulike interesse-
organisasjoner, fagforeninger osv osv.
Enkelte vil kanskje innvende at slike
arrangementer vil gjøre det umulig å
ha sjølstendig kommunistisk markering,
hva med bilder av Marx, Engels, Lenin,
Stalin, Mao osv?, hva med paroler mot
sosialimperialismen hvis vi vil ha med
NKP?

Det er klart at sårne innvendinger må
tas med i betraktninga. Personlig tenker
jeg sårn: 1.mai er arbeiderklassens
kampdag. Kommunistene ønsker å mobili-
sere arbeiderklassen, ikke bare seg
sjøl. Som kommunister er det vår plikt
å mobilisere enhet¹ så bred utstrekning
som mulig på grunnlag av kamp mot imp-